

Archiv obce Strahov

1902 – 1944

Inventář

Číslo EL NAD: 317
Evidenční číslo pomůcky: 347

Obsah

| | |
|---|----|
| Úvod..... | 3 |
| I. Vývoj původce archivního souboru..... | 3 |
| II. Vývoj a dějiny archivního souboru..... | 8 |
| III. Archivní charakteristika archivního souboru..... | 9 |
| IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru..... | 9 |
| V. Záznam o uspořádání archivního souboru..... | 9 |
| Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury..... | 10 |
| Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk..... | 11 |
| Inventární seznam..... | 12 |

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Strahov, ležící přibližně 6 kilometrů jižně od Bezdruzic, lze odvodit ze slovesa strahovati (hlídati, strážiti). K dalším českým pojmenováním vsi patřily Strahow, Strahowo, úřední zkomolené Štrahov, k německým Strahof a k latinským Strahow.

První písemná zmínka o lokalitě Strahov pochází z roku 1379, kdy je v souvislosti s ní uváděno jméno vladyky Soběslava, spolumajitele strahovského příslušenství. S velkou pravděpodobností jde o téhož Soběslava, který užíval predikát z Očína a vlastnil zboží tamtéž. Vladyčí rod pánů z Očína by mohl být, podle některých historických zdrojů, spřízněn s majiteli nedalekého Sviňomazského Hrádku a pány ze Slavic. Další písemný záznam o vsi z roku 1544 by tento dohad mohl potvrdovat, neboť uváděném roce si bratři Šebestián, Jiřík a Jan z Hrádku a na Erpužicích nechali vložit do zemských desek koupi podílu vsi Erpužice a Strahova, realizovanou jejich otcem v roce 1520. V roce 1577 přiznal Jan nejstarší Markvart z Hrádku dluh svému strýci Janovi Markvartovi z Hrádku na Nekmíři a Únějovicích a postoupil mu svůj majetek, a to včetně vsi Strahov. Někdy v tomto období byla ves připojena k cebivskému zboží, které vlastnil další pán z Hrádku, Jan Drzděř. Rod Drzděřů si statek Cebiv s příslušenstvím (včetně vsi Strahov) podržel do roku 1579, kdy jej zakoupil Jindřich Strojetic z Strojetic. Po účasti na povstání stavů však Strojetičtí o majetek přišli a v roce 1646 se majiteli stali páni z Vrtby, jmenovitě Sezima z Vrtby. V roce 1654 je jako majitelka panství Cebiv, kam náležela také ves Strahov, uváděna kněžna Markéta z Brandenburku

(patrně spřízněná s rodem pánů z Vrtby), neboť tento díl panství získal dědičně, již v roce 1657, Sezimův syn Jaroslav František z Vrtby. Po Jaroslavově smrti v roce 1659 připadlo jeho jmění staršímu bratru Janovi Františkovi z Vrtby. V majetku rodu Vrtbů došlo k opětovnému sloučení kdysi rozděleného švaberského panství. V roce 1712 odprodal Jan Josef z Vrtby značně sešlé a částečně vyhořelé statky Cebiv, Gutštejn a Krasíkov Maxmiliánu Karlu Löwensteinovi a ves Strahov se stala součástí panství Bezručice, resp. dále náležela do části tohoto panství nazvaného statek Cebiv a Gutštejn. V majetku rodu Löwensteinů setrvala ves Strahov do konce patrimoniální správy v roce 1850.

Územní a správní kompetence obecní samosprávy ve Strahově se vztahovaly výlučně na obec samotnou.

Od roku 1850 patřila obec Strahov pod nově zřízené hejtmanství v Plané a současně, do roku 1862, pod správu Krajského úřadu v Chebu. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Strahov se stala součástí nově vytvořeného soudního okresu Bezručice (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Bezručice, jehož součástí stal také Strahov. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy se ves stala součástí Okresního hejtmanství v Teplé. V roce 1902 přešly všechny obce soudního okresu Bezručice pod politický okres Planá. Po připojení k německé „Třetí říši“ okres Planá zanikl a od roku 1939 obec spravoval tzv. Landrát v Teplé.

V archivním souboru Archiv obce Strahov se, mimo jiné, dochoval protokol ze zasedání obecního výboru (obecního zastupitelstva) inv. č. 1, který přibližuje dění v obci v letech 1902 – 1944. Přestože se jedná o knihu, jejíž obsah by měl zohledňovat především politický vývoj v obci a navíc zastupuje poměrně rozsáhlý časový úsek, informace o politickém životě, obecních volbách a dalších událostech v ní v podstatě chybí. Nalézají se v ní sice další záznamy, jinak nenahraditelné, nemohou však být použity pro rekonstrukci činnosti obecní samosprávy. Výjimku představují pouze ojedinělé záznamy z let 1939 – 1944, které pomohly objasnit politickou situaci při změně na postu obecního starosty v těchto letech (viz níže). Každý jednotlivý zápis je stvrzen starostovým podpisem, a tudíž se podařilo sestavit alespoň jejich částečný přehled.

| představený obce/starosta | funkce od roku | funkce do roku |
|----------------------------------|-----------------------|-----------------------|
| Martin Trepesch | 1902 | 1916 |
| Josef Daniel | 1916 | 1927 |
| Johann (Hans) Trepesch | 1928 | 1931 |
| Wenzl Heinz | 1932 | 1938 |
| Rudolf Koch | 1938 | 3/1939 |
| Josef Daniel | 4/1939 | 1944 |
| Rudolf Koch | 1944 | 1945 |

V březnu roku 1939 došlo v obci Strahov k mimořádné události. Přestože byl v obci již ustaven starosta, oba pověření přidělenci, obecní radní a místní vedoucí NSDAP navrhli zvolit vlastního kandidáta, který s kandidaturou souhlasil. První přidělenec a zároveň dosavadní starosta obce Rudolf Koch se tak starostenského místa vzdal a starostou byl

jmenován Josef Daniel. Změna ve vedení obce byla potvrzena a doporučena okresním vedením NSDAP. Rudolf Koch zůstal stále prvním přidělcem a zároveň místostarostou. V roce 1944 (bohužel bez vysvětlení v knize zápisů) se Rudolf Koch znovu ujal původního místa starosty a v úřadu zůstal do konce existence německé obecní samosprávy.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Z protokolu z 11. listopadu 1953 o odborné archivní dohlídce spisovny MNV ve Strahově, kterou provedli zástupci okresní archivní služby okresu Stříbro, pověřeni prováděním archivně odborné prohlídky u MNV, vyplývá, že došlo především ke kontrole spisů z let 1945 – 1952. Podle prohlášení předsedy MNV Strahov byly všechny spisy vzniklé z činnosti německé obecní samosprávy zničeny, aniž by o tom byl učiněn jakýkoliv písemný záznam.

V protokole z odborné archivní dohlídky spisovny MNV ve Strahově z 9. března 1956, kterou vykonala pracovnice okresní archivní služby okresu Stříbro, je uvedeno, že ke kontrole byly předloženy písemnosti vzniklé činností české samosprávy, a to v letech 1947 – 1956.

V evidenčním listu JAF, zavedeném k 31. prosinci 1968, je zapsána 1 kniha z let 1903 – 1944 a 1 kartón s datací do roku 1945. Kromě rubriky „Tematický popis fondu“, ve které se objevuje sporadické: „činnost ObÚ do r. 1945 – pozůstatek fondu“, je evidenční list JAF nevyplněný. Proto nelze spolehlivě určit, kdy a za jakých okolností se tento materiál v tehdejší okresním archivu ocitl. Navíc, na evidenčním listu JAF 235 MNV Strahov, zavedeném k 21. prosinci 1957, se lze dočíst o tom, že u tohoto archivního souboru byl zpracovatelem ponechán jednací protokol z let 1941 – 1945, neboť v jeho vedení pokračovala česká samospráva, přičemž z písemností vzniklých z činnosti německé správy obce se zachovala pouze tato registraturní pomůcka (podací protokol je stále uložen v archivním souboru MNV Strahov EL NAD 235).

Obec, potažmo MNV, Strahov se v roce 1964 sloučila s obcí Horní Kozolupy, a proto nelze vyloučit, že písemný materiál AO Strahov mohl být do okresního archivu přivezen dodatečně, mimo jakékoliv skartační řízení a tudíž nebyl vzat do řádné evidence. K vytvoření archivního souboru AO Strahov došlo někdy v pozdějším období.

Ve 20. a 30. letech používala obec jednoduchou evidenci odeslané a přijaté korespondence (viz Razítko a), přičemž stejné razítko (viz Razítko b), ovšem již vyplněné, otiskli pověřeni úředníci v knize se zápisy ze zasedání obecního výboru (inv. č. 1) také v případě, že považovali daný záznam za důležitý. Vzhledem k absenci příslušného písemného materiálu však nelze přesně určit a stanovit spisová pravidla, jakými se obec řídila.

Razítko a)

| |
|--|
| Gemeindeamt Strahof am Z. |
|--|

Razítko b)

| |
|---|
| Gemeindeamt Strahof am 2. Sept. 1920 Z. 125 |
|---|

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Strahov pochází z let 1902 – 1944. Jedná se o 1 úřední knihu a 1 kartón o celkové metráži 0,11 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti I. (inv. č. 1) a II. kategorie.

Fyzický stav materiálu je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

V archivním souboru MNV Strahov EL NAD 235 se nachází podací protokol z let (1941) 1945 – 1947, který v letech 1941 – 1945 používala německá správa obce. Vzhledem k tomu, že v jeho vedení následně pokračovala česká obecní samospráva, nachází se tento podací protokol mimo archivní soubor AO Strahov.

Knihy se zápisy ze zasedání obecního výboru a později zastupitelstva inv. č. 1 (oba druhy záznamů byly rozlišeny pouze názvem, ale obsahově se naprosto shodovaly) sloužila k několikanásobné evidenci. Radní zřejmě přikládali některým úředním záležitostem natolik velký význam, že knihu používali k vepisování nájemních a honebních smluv, účetních závěrek a finančního hospodaření vůbec. Zápisy byly částečně rozšiřovány o jednání finanční komise. Přestože se tedy v knize objevuje natolik různorodá směs záznamů, zpracovatel to nemohl zohlednit v registru uvedené knihy právě s přihlédnutím na jejich nepravdivost a značnou rozmanitost. S ohledem na charakter těchto zápisů (řada z nich je do knihy pouze vlepěná) by nebylo účelné zatěžovat inventurní seznam jejich výčtem a v popisu se tak objevuje pouze původní charakteristika.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

S ohledem na zanedbatelný rozsah archivního souboru se tak jeho využitelnost omezuje především na knihu se zápisy ze zasedání obecního výboru inv. č. 1, která představuje ojedinelou knihu svého druhu, neboť do ní byly zaznamenávány ještě další přidružené agendy, jinak vedené zcela odlišným způsobem.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v únoru 2009 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 22. června 2009

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

I. Prameny

Adressbuch Heimatkunde, Führer, Sagenschatz für den politischen Bezirk Plan-Weseritz und Umgebung. Plan : Deutscher Heimatverlag, 1926

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland. Haida : Verlagsanstalt Albert & Hanselik, s. d.

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1864

Retrospektivní lexikon obcí Československé socialistické republiky 1850 – 1970, 1978

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1920

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1933

Seznam míst v království Českém, 1913

Státní oblastní archiv Plzeň : Průvodce po archivních fondech. Svazek 3. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, 1976

Über Grenzen hinweg : Geschichte, Land und Leute des Plan – Weseritzer Bezirkes Tirschenreuth und Mährling, Tirschenreuth : Druckerei und Verlag Nickl, 1984

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, 1849

II. Literatura

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích : od počátků státu po současnost.* Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.

MARTÍNEK, Zdeněk. Archiv obce : Příspěvek k vymezení a charakteristice archivního fondu, *Archivní časopis : zvláštní příloha.* 1999, roč. 49.

PROFOUS, Antonín – SVOBODA, Jan. *Místní jména v Čechách : jejich vznik, původní význam a změny.* Díl IV. S – Ž, Praha : Nakladatelství Československé akademie věd, 1957.

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

| | |
|---------|--|
| AO | archiv obce |
| EL | evidenční list |
| EL JAF | evidenční list Jednotného archivního fondu |
| EL NAD | evidenční list Národního archivního dědictví |
| evíd. | evidenční |
| inv. č. | inventární číslo |
| JAF | jednotný archivní fond |
| MNV | místní národní výbor |
| NAD | národní archivní dědictví |
| NSDAP | Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Nacionálněsocialistická německá strana dělnická) |
| ONV | okresní národní výbor |
| Ř. z. | Říšský zákoník |
| Sb. | Sbírka |
| s. d. | sine dato (bez datace) |
| SOkA | státní okresní archiv |
| Z. z. | Zemský zákoník |

Inventární seznam

Obecní úřad 1850 – 1945

Úřední knihy

Knihy všeobecné správy obce

- | | | | |
|---|---|-------------|-----|
| 1 | Kniha zápisů ze zasedání obecního výboru, později obecního zastupitelstva | 1902 – 1944 | K 1 |
|---|---|-------------|-----|

Spisový materiál

Spisy

Obec a její správa

- | | | | |
|---|--|-------------|-----|
| 2 | Nařízení došlé od Okresní správní komise v Bezručicích | 1928 | N 1 |
| 3 | Zápis, usnesení a oznámení obecního zastupitelstva | 1922 – 1930 | N 1 |

Správa obecního majetku

- | | | | |
|---|---|------|-----|
| 4 | Prodej obecního pozemku (žádost o vklad do pozemkové knihy) | 1933 | N 1 |
|---|---|------|-----|

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

- | | | | |
|---|--|-------------|-----|
| 5 | Projektová dokumentace ke stavbě vodovodního řadu v obci | 1930 – 1931 | N 1 |
|---|--|-------------|-----|

Péče o veřejné ústavy a zařízení

- | | | | |
|---|---------------------------|------|-----|
| 6 | Pozvánka na hasičský ples | 1937 | N 1 |
|---|---------------------------|------|-----|

| | |
|---|--|
| Název archivu: | Státní okresní archiv Tachov |
| Název archivní pomůcky (archivního souboru): | Archiv obce Strahov |
| Značka archivního souboru: | AO Strahov |
| Časový rozsah: | 1902 – 1944 |
| Počet evidenčních jednotek: | 2 (1 úřední kniha, 1 kartón) |
| Počet inventárních jednotek: | 6 |
| Rozsah bm: | 0,11 bm (0,03 úřední kniha, 0,08 kartón) |
| Stav ke dni: | 22. června 2009 |
| Archivní soubor zpracoval(a): | Miroslav Vetrák |
| Pomůcku sestavil(a): | Miroslav Vetrák |
| Počet stran: | 14 |
| Počet exemplářů: | 5 |
| Pomůcku schválil: | Mgr. Jan Edl |